

1876.

Ἀφιέρωσις τοῦ παρόντος βιβλίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ.

Πρὸ 200 περίπου ἐτῶν ὠκοδομήθη ἐνταῦθα Ἱερὸς Ναός, φέρων τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου. Τὸν Ναὸν τοῦτον, ὃν, ὁ πανδαμάτωρ χρόνος διὰ τῶν περιπετειῶν αὐτοῦ, ἄχρηστον σχεδὸν κατέστησεν, θείῳ ζήλῳ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ παρορμηθεὶς ὁ ὑποφαινόμενος, πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν κατέβαλεν ὥπως ἐπαναφέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ εὐκλειαν καὶ λαμπρότητα. Διὸ πάντα τὰ ἐπιπροσθούντα κωλύματα ὑπερπηδήσας, τῇ θείᾳ πάντως συνάρσει καὶ ἀρωγῇ, προβαίνον ἤδη εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ ἀνακαίνισμὸν αὐτοῦ, οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πλουτισμὸν αὐτοῦ, ἀφιέρωσας πρὸς τοῦτο καὶ ἐν κτήματά μου, τὰ εἰσοδήματα τοῦ ὁποίου θὰ κατατίθενται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων τοῦ ῥηθέντος Ναοῦ ἀναγκῶν. Εἰρήσθω δὲ ἐν παρόδῳ, ὅτι ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ ἀπεθησαυρίσθησαν πρὸ χρόνων ὑπὸ εὐσεβῶν ἀνδρῶν ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀξιάγαστα ἱερὰ κειμήλια καὶ δὴ μέρος τῆς χειρὸς τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσιομάρτυρος, κομισθὲν ἐκ Περσίας καὶ ἀφιερωθὲν ὑπὸ εὐσεβοῦς τινος Ῥώσσου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ πανίσχυρος καὶ κραταιὰ δύναμις τῆς Ῥωσσίας διώκει τὰ τῆς Ζακύνθου πράγματα. Καὶ ἐτι σημειωτέον, ὅτι ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ δύνανται ἀνεξόδως οἱ βουλόμενοι βαπτίζειν τὰ ἑαυτῶν τέκνα, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως, τὰ μὲν ἄρρενα νὰ ὀνομάζωνται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ὁσιομάρτυρος, τὰ δὲ θήλεα ἐκ τοῦ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας.

Ζάκυνθος 22 Ἰανουαρίου 1875.

Ταπεινότατος δοῦλος
τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ Αυτοκράτορος
Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν,

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΤΡΑΜΗΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰστώμεν στίχ. 5. καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ, νῦν ἐξάδει
θαύματα, θαυματουργεῖ Ἀναστάσιε. Θαυματουργ-
γίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησεν.
Βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θά-
νατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μα-
καριότητος.

Μάρτυς Ἀναστάσιε στερρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρὸς ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε, καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρὰς ἀθλήσεως, καὶ μέχρι τῆς θανάτου ἐνστάσεως, καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἦχος ὁ αὐτὸς. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀθλοφόρον Κυρίου, καὶ ἀξιάγαστον, Ἀγγέλων συμπολίτην, καὶ πιστῶν τὸν φωστῆρα. Ὅσιων τε τὸ κλέος, καὶ Ἀθλητῶν, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον πάσης Περσίας τὸν πλοῦτον τὸν καθαρὸν, καὶ ὑπέρμαχον δοξάσωμεν.

Χοροστασίαι Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὅσιων πληθὺς ἀγάλονται πανσόφως, ἐν τῇ μνήμῃ σου μάκαρ ὅθεν ἅπας δῆμος τῶν εὐσεβῶν, εὐμενῶς μακαρίζουσι, τὴν πολιτείαν σου, πάτερ, καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς κειμήλιον τοῦ Πνεύματος.

Πρὸς τὸ οὐράνιον κάλλος ἔχων θεσπέσιε, τὴν ἔφεισιν παμμάκαρ, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, τερπνότητα

τοῦ βίου καὶ κοσμικὴν, φαντασίαν κατήσχυνας, καὶ ποθουμένων ἐπέτυχες ἐκ Θεοῦ, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος, πλ. Β'.

Τὴν κοσμικὴν τοῦ βίου τερπνότητα ἀπαρνησάμενος Ὅσιε, παμμάκαρ Ἀναστάσιε τὸν νοῦν σου πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἀκρώτατον κατὰ τῶν τυράννων, τὸν Χριστὸν ὁμολόγησας, οὐ τὸ πῦρ τῶν βασάνων δειλιάσας, σεαυτὸν ἔδωκας εἰς θάνατον, διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς, βραβεῖοις σε ἀθανάτοις ἐστεφάνωσεν ἐν Οὐρανοῖς καὶ ἐν γῇ θαύμασι κατεκόσμησεν, ὡς ἔχων οὖν παρρησίαν πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων αἰεὶ τὴν χαρμόσουν καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρόν τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαίρουμένος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκώς ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὀφεί ἀνθρώπων ἂν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτοῖς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐ-

τῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάζεται αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Ἀθήσεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν χτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν καὶ ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα θυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωπίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἤχος, α'.

Φῶς νοερὸν τοῦ ἀνεσπέρου ἡλίου Χριστοῦ, ἐν διανοίᾳ σου μάκαρ λαβὼν, Ἀναστάσιε πάντιμε, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν τῆς ἡλιακῆς καὶ πυρσολάτρου θρησκείας· ἀθρώως ἐξέκλινας, ἀλλοιωθεὶς θεία χάριτι. Ὅθεν πόθῳ διακαεῖ πρὸς πάντα τὰ εἶδη τῶν βασάνων χωρῶν, ὡς εὐσταλὴς σταδιοδρόμος, τῷ ὄρει τοῦ μαρτυρίου προσεπέδης ἀνενεχθεὶς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τῶν ἀγώνων τὰ γέρα κομισάμενος. πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον· δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους· χαίροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων, ἀχείμαστος λιμὴν. χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίασμα.

ἤχος, πλ. α'.

Οσιε Πάτερ νικητῆς Μήδων καὶ Χαλδαίων, γέγονας τῶν νοητῶν. πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασα· Διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν βραδείῃς σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἰκέτευε αἰτούμενος εἰρήνην καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τὶς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου στερρὲ, ἢ τις ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη, πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, πλείονα τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς ἀνακτορικῆς δεξιᾶς, Ἰησοῦ τοῦ θεανθρώπου παντοκράτορος, ἀθλητὰ Ἀναστάσιε· οὐ μόνον γὰρ

τῶν ζωηρόντων παθημάτων αὐτοῦ, κοινωνῶς ἡξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφάρτου δόξης ὡς μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Δόξα. ἤχος πλ. α'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ἢ ὁμήγουρις, νοῦν τε καὶ καρδίαν καθάρωμεν· δεῦτε αἶνον ἄσωμεν τῷ στεφοδότη Βασιλεῖ, ἐπὶ τῇ πολυδύνῳ σφαγῇ Ἀναστασίου τοῦ σοφοῦ· σήμερον γὰρ ἡ τῶν πραέων γῆ τοῦτον δέχεται, ὡς μιμητὴν τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ τῶν ἀγώνων τὸ πλῆθος τὸ ἀπειρὸν εὐλαβουμένη, τῷ νικοποιῷ Θεῷ δόξαν ἀπονέμει. Ὅσοι λευχειμονοῦντες σὺν ἀθλοφόροις, περιχαρῶς εὐφημοῦσι τὸν τεμόντα τὰς ἐπινοίας Περσῶν· πάντες οὖν προσείπωμεν αὐτῷ δεόμενοι· εὐσεβῶν θείαν ἄθροισιν Ἀγίε περιφύλαττε, τὴν ἐκ πόθου τελοῦσαν τὴν φωτοφόρον σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε Πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ Λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ· διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς τὸν σ. στίχ. Προσόμοια. ἦχος πλ. α'.

Χαίρεις ἀσκητῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ τῆς Περσίας φωστήρ, ὁ τοὺς ἀπίστους ταῖς βολίσι τοῦ Πνεύματος· παμμάχορ διαχλευάζων, καὶ τῶν τυράννων ὀρμάς, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ ποιήσαντος, οὐδὲν λογισάμενος, εἰς πολὺπλοκα θάσανα, αὐτομόλῃσας πᾶσαν πλάνην ἐδίωξας, καὶ τὰς φάλαγκας, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας· χαίροις ὁ τὴν ἐνέργειαν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πᾶσαν δόξαν διδάξας τοῖς μελιρρύτοις σου ῥήμασιν, αὐτὸν οὖν δυσώπει, Ἀναστάσιε τρισμακάρ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Οἶκος τῶν ἀρετῶν γεγονώς, καὶ τῶν χαρίτων, τῶν ἀφθάρτων τοῦ πνεύματος, ἀστράπτεις, ἐκ τῆς ἐώας ὥσπερ ἀστήρ φαεινός, πρὸς δυσμὰς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου· διὸ μεγαλύνομεν, τὴν σὴν μνήμην μακάριε· καὶ μελωδοῦμεν, καὶ πλουσίως γεραίρομεν, τὸν φιλόανθρωπον, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα· πάσης εἰς γῆς τὰ πέρατα, σοφὲ Ἀναστάσιε· καὶ ἀθανάτοις βραβείοις, ἐν Οὐρανοῖς στεφανώσαντα, αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Φέρων τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν, ὡς φυλακτήριον παθῶν ἡτομόλῃσας· ἀνδρίως πρὸς τοὺς

ἀγῶνας, τοῦ μαρτυρίου ζητῶν, πιεῖν τοῦ θανάτου τὸ ποτήριον· κατ' ὄναρ ὡς εἰρηκας, εἰς χρυσοῦν εἶδος ἄγιε, δι' ὀνείρατος ὅθεν ἔχων τὴν ἐφεσιν, πρὸς ἀκρότατον θεῖον κάλλος τοῦ κτισαντος, τίς μὲ χωρίσει ἐκράζεις, ἐκ θαλάσσης ἀγάπης τε; οὔτε λιμὸς οὔτε θλίψις, οὔτε τοῦ βίου ἀφαίρεσις· διὸ πρὸς τὸ τέλος, σεαυτὸν τὸ τοῦ θανάτου, μάκαρ μετέδωκας.

Δόξα. Ἦχος Β'.

Εμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτὴν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας, καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφρομούμενος ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδόξος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα ἀνευ ἀνδρός τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἀπᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυθεῖν· ὅν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ

τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκ. ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ Ὁσίων τὸ καύ-
χημα, καὶ τὸν θησαυρὸν τῆς Περσίας τὸν σο-
φὸν Ἀναστάσιον τὸν μέγαν ἀντιλήπτορα πι-
στῶν, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως ἡμῶν, ταῖς ἀγ-
γελικαῖς ὑμνωδίαις εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· δό-
ξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανί-
σαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

κα'. ἤχος. πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὀπλίτην Κυρίου τὸν ὑπερθαύμαστον, ἐκ
Περσίας ὁφθέντα ὡς ῥόδον ἐκλαμπρον, τὸν τοὺς
πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντα· Ἀναστάσιον
πιστοί, ὑμνολογοῦντες εὐσεβῶς· δοξάσωμεν κατὰ
χρέος, πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν,

Δόξα. τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ θεοδάδιστον· χαῖρε ἐμ-
ψυχε Βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη
πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετὰγουσα θνη-
τοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε
Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν κα'. ἤχος. πλ. β'.
Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Περσίας τὸν μέγαν φωταγωγόν· τὸν τρο-
πώσαντα σκότος τῶν δυσεβῶν, ἀθείας τὴν νύ-
κτα, συντόνως ἐλαύνοντα, καὶ πρὸς φῶς χαρί-
των, δραμόντα τοῦ Πνεύματος· Ὁθεν καὶ τὰς
τρίβους, ἀγγελικῆς πολιτείας, ἐνθέως διδάξαν-
τα, ἀνυμνοῦντες δοξάσωμεν, καὶ συμφώνῳ βο-
ήσωμεν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πό-
θῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον
ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν
οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς
Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης τὸ
μέγα κειμήλιον· Ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπρά-
χθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγ-
κλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ, πρέσβευε
τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πα-
νάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. κα'. ἤχος. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν παιδρὰν
πανήγυριν, τοῦ ἀθλοφόρου καὶ σκεπτῆν, Ἀνα-
στασίου τοῦ μάρτυρος, ὃν περ ὑμνοῦντες, ἐν πί-
στει δοξάζωμεν·

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἐν γαστρῇ συνέλαβες, τὸν ἀθεώρητον Θεόν· ἀγνή Παρθένε πανάμωμε, θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον· ἤχος δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ζήτηι, τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Μετὰ τὸν Ν'. Ἰδιόμελον. ἤχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγκας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παρρήσιαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. κ. τ. λ.

Οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὡδή α'. ἤχος, α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Ορθρῷ λαμπροτάτῳ σου Χριστῇ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς Ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θειας ἀγαπήσεως πλησθεὶς καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας· Μάρτυς Ἀναστάσιε· καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἡγλαϊσμένος κάλλεσι· χαίρων προσηνέχθης· εὐῶδες θυμὰ πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς· καὶ εὐμενῇ Θεομήτωρ δυσώπησον· Λόγον ὃν ἐγέννησας σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν· καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὡδή γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενὴν· τὸ πρὶν μὲν δι' ἀσκήσεως· πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας· διὰ βασάνων τρυφὴν εὐράμενος· διὰ πόνων ἐνδοξε· Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ο πόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀνθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Αγώνων τῶν σῶν θεουργικῶς, εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ὑπομονὴ καὶ καρτερία ἐπέδραμεν, ὡς τὸν πανοῦργον ὄφιν ἐπάτησας, καὶ ἀπίστους εἰλκίσας πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ πρὸς τρίβον τῆς θείας ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί συν-

ἀναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον
Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασίαι.

» **Χ**έρσον ἀδυσσοτόκον, πέδον Ἡλίου, ἐπεπό-
» λευσε ποτὲ ὥσεί τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρω-
» θεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεα-
» ρέστως μέλποντι ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ. ἐνδόξως
» γὰρ δεδοξασται.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στε-
» ρέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ
» τιμίῳ σου Αἵματι.

κα'. ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέρτιμος, ὡς θεί-
αις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν, θεόφρον
Πατὴρ ἡμῶν. ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι
Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρ-
τυς· διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ, βλύζει τῇ
χάριν Χριστός.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθα-
ρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν,
οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου,
πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μα-
καρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς
προεφήτευσας.

ᾠδὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Οὐδὲν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν,
οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπή, οὐ τῶν βασάνων ἀπει-
λή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ
λιμός· Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανοῦ χορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρόν σου ἀράμενος,
κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίαις ἐντο-
λαῖς· καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητῆς, μέχρι
θανάτου πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς
λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαρὰ σοι σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρ-
χιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίστατο εἰπὼν· ὁ Θε-
ὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ Παρθένε
Πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούν-
των σε.

ᾠδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ο πάλαι καυχώμενος ἄμετρα, καὶ τὴν γῆν
ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρυαττό-
μενος, τὴν θάλασσαν σοφὴ, εἰς ἅπαν ἐξαλείφειν,
ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε Μάρτυς, κα-
ταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νι-
κήσας τῶν ἀθλῶν τὰ ἔπαθλα, θαυμάτων τὴν ἐ-
νέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους γὰρ θερα-
πεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χριστοῦ τῇ
δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων Μητρός, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένε κατήργησας, τῷ Κόσμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Αἰγλή τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας, καὶ νενίκηκας, συμπλακείς τῷ τυράννῳ πανένδοξε· καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια σοφῆ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορεύων, Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ενδοξος ἐν γῇ, ὁ σὸς βίος γέγονε, θεόφρων τρισμακάρι Ἀναστάσιε· καταισχύνας γάρ, τὸν Βελίαν τὸν ἄτιμον αἵμασι· πρὸς θάνατον ἐχώρησας γενναίῳ λογεσμῷ, ὅθεν καὶ Χριστῷ ἐκρύγαζες τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Οἶκον σεαυτὸν, τρισμακάρι ἐτέλεσας, Πατὴρ καὶ Υἱοῦ, καὶ θείου Πνεύματος, τῆς θεότητος, τῆς μιᾶς καὶ ἁγίας τε φύσεως, ἣν ἐκήρυξας τοῖς αἵμασι καὶ ῥήμασι· ταύτην καὶ ἡμεῖς δοξάζομεν, καὶ συμφώνως πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Απας ὁ χορὸς, θεόθεν μυούμενος, ὁ τῶν Προ-

φητῶν, σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε· σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βουλήν ἐφανέρωσας.

Καταβασίαι.

» **Ε**κάλυψεν Οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, » τῆς Κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιασματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ Ναῷ τῆς » δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

» **Ω**s εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπλημένῳ Θεῖν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὃ τάλας ἐβόα ἐγὼ πρὸ γὰρ εἶδον, » σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ » εἰρήνης δεσπόζοντα.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σῴτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ » Χριστέ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. ἤχος, α'. χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἀλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἀπέ-
στειλε δίκτυα, Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστολος,
καὶ τὸν θεηγόρον ὡς περ θήραμα ἅγιον, εἵλκι-
σε πρὶν Τιμόθεον καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα πε-
ριερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἵλκυσε τοῦ δια-
βόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς πίστεως τὸν λόγον·
ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πιστεύ-
σας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε
πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἐπ' ὧμων
ἐδάστασεν, ὅθεν χάριτι θεῖα, ἀπελαύνει τὰ ψυ-
χικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κβ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος
Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

» Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,

» Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠραίζεται φέρων.

» Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ο ἐνδοξος οὗτος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἦ-
τον ἀπὸ τὴν Περσίαν, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως
μὲν τῆς Περσίας Χοσρόου, τοῦ Βασιλέως δὲ τῶν Ῥωμαί-
ων Ἡρακλείου, ἐν ἔτι χιθ'. (619). ἀπὸ πατρίδα Ῥαζήχ
καλουμένην, χώραν δὲ Νουνῆ. Ὀνομάζετο δὲ πρότερον
Μαγουνδάτ, υἱὸς Μάγου τινὸς, ὀνομαζομένου Βάβ, ἀπὸ
τὸν ὁποῖον ἔμαθε τὴν μαγικὴν τέχνην, ὅς τις πρὸ ὀλίγου
εἶχε συναριθμηθῆ εἰς τὸ στρατιωτικὸν τάγμα τῶν καλου-
μένων Τηρώνων. Τῷ τότε δὲ καιρῷ ὤρμησαν οἱ Πέρσαι
ἐναντίον τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπῆραν
πολλοὺς σκλάβους. Ἐσκλάβωσαν δὲ μαζὶ καὶ τὸ τίμιον
ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἡμῶν
τὸ δι' ἡμᾶς πάθος ὑπέμεινε, καὶ τὸ ἐπῆγαν εἰς τὴν Περ-

σίαν. Διὰ δὲ τὰ θαύματα ὁποῦ ἐτέλει ἐκεῖ, ἐφημίζετο, ὅ-
τι ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν ἦλθεν ἐδῶ. Ὁ δὲ Μαγουνδάτ
κινούμενος ἀπὸ τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν, ἐζήτην θερμότερον
ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ μάθῃ περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν μα-
θὼν ἀπὸ ἑνα Χριστιανὸν ὁλην τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν οἰ-
κονομίαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Ἐπειτα ἐλθὼν ὁμοῦ
μὲ τὸ Περσικὸν στράτευμα εἰς τὴν Χαλκηδὸνα, καὶ μα-
θὼν τὴν καταστροφὴν καὶ νίκην, ὅπου ἔκαμιν ὁ Ἡρά-
κλειος κατὰ τῶν Περσῶν, ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱεράπολιν. Ἐ-
κεῖ δὲ εὕρισκε ἑνα χρυσοχόνον, καὶ δουλεῖε μαζὶ μὲ ἐ-
κεῖνον τὴν χρυσοχοικὴν τέχνην. Ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ἀναχωρήσας
πηγαίνει εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκεῖ λαμβάνει τὸ Ἅγιον
Βάπτισμα ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Μόδεστον,
καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται. Εἴτα πηγαίνοντας εἰς τὸ
Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἀναστασίου γίνεται Μοναχός.
Ἐκεῖ λοιπὸν ἐνασκούμενος ὁ τρισόλβιος, ἔμαθε κάθε στρά-
ταν, ὁποῦ φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀρετὴν. Καὶ ἀπο-
στηθίσας τὸ φαλτήριον, ἀναφεν εἰς τὴν καρδίαν του πε-
ρισσότερον τὸν πόθον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπεθύμει καὶ τῆχε-
το νὰ τελειώσῃ τὴν ζωὴν του διὰ Μαρτυρίου καὶ αἵματος.
Βλέποντας γὰρ εἰς τοίχους τῆς Ἐκκλησίας ἱστορισμένα
τὰ Μαρτύρια τῶν Μαρτύρων, καὶ εἰς τὰ Βιβλία καὶ συγ-
γράμματα τῶν Ἁγίων ἀναφερομένους τοὺς Μάρτυρας,
ὥσάν νὰ ἦτον ζωντανοί, καὶ νὰ ἐμαρτύρουν αὐτὴν τὴν ὥ-
ραν, τούτου χάριν, ἐκαίετο δυνατὰ κατὰ τὴν καρδίαν εἰς
τὸ νὰ τοὺς μιμηθῇ καὶ αὐτός. Διὰ τοῦτο καὶ βλέπει εἰς
τὸ ὄνειρόν του, ὅτι ἔλαβεν ἑνα χρυσὸν ποτήριον γεμάτον
κρασί διὰ νὰ τὸ πῇ. Τοῦτο δὲ νομίσας, ὅτι εἶναι σημεῖον
τῆς ἐγκαρδίου ἐπιθυμίας ὁποῦ εἶχε διὰ τὸ Μαρτύριον, ἐμε-
τάλαβε τὰ θεῖα Μυστήρια, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησεν ἀπὸ
τὸ Μοναστήριον. Ὅθεν ἐπῆγεν εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς
Παλαιστίνης, καὶ ἐκεῖ βλέποντας Μάγους τινὰς Πέρσας,
ἐπεριγέλασε τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα, καὶ Χριστιανὸν
ὀνομάσας τὸν ἑαυτόν του, ἐπιάσθη ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἐφέρθη
πρὸς Μαρζαβανᾶν τὸν Ἀρχοντα αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐπρό-
σταξε τὸν Ἅγιον νὰ φέρῃ πέτρας, ἔπειτα ἔβαλαν ἄλυ-

περήθλησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπεριψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία.

»Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὁρσίσαντα, Παιδες θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα
»Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες·
»εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ, γ'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Γῆθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος, Ἀναστάσιε Μάρτυς ἀνέπτῃς, τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνιων διεκφυγὼν, καὶ πατήσας τῶν Εἰδώλων τὰ σεβάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εβαψας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸν Σταυρὸν δὲ σύμβολον, σκηπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε, καὶ νῦν ἀναμέλ-

πεις εὐφραινόμενος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονήν, Ἰακώβ· εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

»**Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖα προ-
»εστῶτες νεανίαί· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωδηθέντες,
»θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρεῖθροις σῶν αἱμάτων ἐνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας, τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνας· ὑπὲρ ἧς ἰκετεύων πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ωτῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως· ἧς μετέσχηκας, ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γάρ Παρ-
θενε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ
πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμ-
παντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερ-
μηνεύτως ἐφάνέρωσας.

Καταβασία.

»**Ε**ν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατί-
»δωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν
»διανοίγον Ἅγιον Θεῷ διὸ πρωτότοκον λόγον,
»Πατὴρ ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μη-
»τρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τῶν μοναστῶν τὸ στήριγμα, καὶ τῶν Μαρ-
τύρων ἔρισμα· τῶν ὀρθοδόξων τὸ κλέος, καὶ
γόνον τὸν τῆς Περσίας· τὸν μέγαν Ἀναστά-
σιον, πιστῶς πιστοὶ τιμῆσωμεν, ἐν ὕμνοις καὶ
αἰνέσωμεν, συμφώνως ὅπως προστάτην καὶ ρύ-
στιν ἔχομεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα,
τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ προφητῶν
καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέω-
σαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν
καθίσῃ τοῦ κρίναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ.

Ἐν τοῖς Αἵνοις. τὸ Πᾶσα πνοή. ἰσθῶμεν στιχ. δ'. καὶ
ψάλλομεν στιχ. Προσόμοια, ἤχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, καὶ τῶν Ὁ-
σίων φωστήρ· χαίροις Πάτερ θεόσοφε, μονα-
στῶν ἐδραῖωμα καὶ μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Πνεύ-
ματος θείου οἶκος γενόμενος, εὖρες τὸ τέλος μα-
καριώτατον· ὦ τῆς ἐδραΐας σου καὶ βεδαΐας
πίστεως δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος μάρτυς
πολύαθλε.

Δόξα. Δίς.

Οσιομάρτυς πανόλβιε, ἐκ τῆς Περσίας φω-
στήρ, φωταυγῆς ἀνατέταλκας, τῶν χαρίτων
λάμπεσι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, καταφωτίζων,
πάτερ θεόσοφε, τῶν σῶν θαυμάτων θείοις πυρ-
σεύμασιν· ὦ Ἀναστάσιε, μοναστῶν στερέωμα
καὶ ἀθλητῶν, καὶ ὁσίων ἔρισμα θεομακάριστε.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθήσας στερ-
ρῶς, ἐδδελίξω τὰ πρόσκαιρα, καὶ τυράννων ἐ-
πάρσιν, ἀθλοφόρε πανεύφημε· καὶ ἀπειλὰς τε
οὐκ ἐδειλίσας, πρὸς τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ
ὄμματα, ὦ Ἀναστάσιε, διὸ μάρτυς γέγονας τοῦ
Ποιητοῦ, ὃ νῦν παριστάμενος ἡμῶν μνημό-
νευε.

Δόξα. ἤχος πλ. δ'.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα σήμερον ἀ-
γάλλονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος Ἀνα-
στασίου, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς
πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς μέλπεται· χαί-

ροις πανεύφημε τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,
καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ ἀγαλλίαμα· χαίροις ὁ-
τοῦ πολυπλόκου βελίαιρ τὰ ἔνεδρα τροπώσα-
μενος· καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον παρὰ Χρι-
στοῦ ἀναδυσάμενος· ὡς παρρησίαν οὖν ἔχων
πολλὴν τρισόλβιε Μάρτυς, πρέσβευε λυτρωθῆ-
ναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας τὴν αἰσέδαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι. κ. τ. λ. Δοξολογία μεγάλη· καὶ
Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ
Ἀγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον ζητεῖ.

Σεπτεμβρίου δύο. Εὐαγγέλιον δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀ-
γίων Πάντων. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυον.

Μεγαλυνάριον.

Τιμόθεον Παύλου τὸν μαθητὴν, καὶ τὸν ἐν
ἀσκήσει, Ἀναστάσιον ἀθλητὴν, τὸν ἐκ τῆς
Περσίας πιστοὶ αὐτοὺς συμφώνως, ὡς μάρτυ-
ρας γενναίους, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸν καθ' τοῦ Ὁσίου μάρτυρος ἁγίου Ἀναστασίου ἐν
Ζακύνθῳ ἐν καιρῷ ἱερουργίας κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου 1875
ἐορτὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Ἰωάννην Κατράκη, παρουσία ἄλλων
ἐκκλησιαζομένων καὶ τοῦ ὑποπροέδρου τῆς Ῥωσσίας Κυρίου
Δομεντζίη.

Ὅπως ἐορτάσωμεν τὴν ἡμέραν ταύτην χριστιανικῶς κυρίως
πρέπει νὰ προσέξωμεν καλῶς καὶ μάθωμεν ὁποῖος καὶ τίς
ἦτον ὁ θαυματουργὸς ὅσιος μάρτυς Ἀναστάσιος· πρέπει δηλ.
νὰ μάθωμεν ὅτι αὐτὸς ἦτον ἑτερόδοξος, Πέρσης τὸ γένος,
ὀνομαζόμενος πρότερον Μαγουδάτ, ἄνθρωπος κάλλιστος
καὶ πρὸς πάντας φιλόανθρωπος. Ἡθέλησε νὰ ἐξετάσῃ τὴν
χριστιανικὴν πίστιν καὶ κατὰ βάθος μελετήσας καὶ διδαχ-
θεὶς αὐτὴν παρ' ἑνὸς ἀσκητοῦ, Παύλου ὀνομαζομένου, ἁγιά-
σαντες τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Ἀναστάσιος.
Ἀρκούντως λοιπὸν θαυμάσας τὴν ἀληθινὴν τοῦ Χριστοῦ
πίστιν, τὰ θαύματα, τὴν ἀγιότητα αὐτῆς, ἠγάπησεν καὶ ἐ-
νηγκαλίσθη αὐτὴν, καὶ ἐνισχυόμενος ἄνωθεν ἐπορεύθη εἰς
Ἱεροσόλυμα καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ τότε Πατριάρχου Μοδέστου
ὀνομασθεὶς Ἀναστάσιος. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ὑ-
πέστη καταδρομὰς καὶ ὀνειδισμοὺς πολλοὺς παρὰ τῶν συγ-
γενῶν του ὡς ἐγκαταλείψας τὴν πατρίον θρησκείαν καὶ ἀ-
σπασθεὶς τοῦ ἐσταυρωμένου τοῦ κήρυγμα, ἀλλ' αὐτὸς κρυ-
φίως πωλήσας τὰ κτήματά του καὶ δώσας αὐτὰ εἰς τοὺς
πτωχοὺς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀνεχώρησε καὶ ἔζη ὡς μα-
θητῆς ὑπηρετῶν χρυσοχόον τινα καὶ ἀπελάμβανε τῶν πρὸς
τὸ ζῆν κατὰ τὸ « Πάτερ ὁμῶν δὸς ὁμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ὁμῖν. » Οὕτως ἐπρατεν, ἔπειτα δὲ ἀναχωρή-
σας ἐκεῖθεν ἐπορεύθη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἀγίου Ἀναστασίου
ἐνθα διέμειγεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, κάμνων νηστείας, προσευχὰς,
ἀγρυπνίας καὶ γονυκλισίας ἕως ἐδάφους τῆς γῆς ἐπὶ ὀλό-
κληρα ἔτη ἑνδεκα, κεκλεισμένος δὲ ἀνεγίνωσκε μαρτύρια καὶ
βίους ἁγίων καὶ οὕτως περισσότερον ἐνεδυναμοῦτο εἰς τὴν
πίστιν καὶ εἰς τὸν πόθον τῶν οὐρανίων.

Κοιμώμενος δὲ ποτε βλέπει καθ' ὕπνον, ὅτι μοναχός τις τῷ προσέφερε νὰ πῖν καὶ ἔπιεν ἐν ποτήριον πλήρες οἴνου. Ἐξυπνήσας δὲ ἐνόμισεν ὅτι τοῦτο σημαίνει τὸν μέγαν πόθον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅπως μαρτυρήσῃ ἐὰν τῷ ἐδίδετο στερήσας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν ἐτοιμασθεὶς καὶ κοινωνήσας τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Μονῆς του καὶ μεταβαίνει εἰς Καισάρειαν, ἐκεῖ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν μετὰ τσαύτης δυνάμεως, ὥστε ἀναρίθμητοι ἐπίστευσαν καὶ προσήλθον εἰς τὴν λογικὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην. Ἐκαμνε θαύματα καὶ πολλὰς ἰατρείας. Ἐκεῖ εὗρισκοντο καὶ μάγοι τινὲς τοὺς ὁποίους ἐπίπληξε διὰ τὴν πλάνην των λέγων, Μωροὶ καὶ τυφλοὶ ἵνα τι ἐπλανήθητε ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας καὶ πορεύεσθε ὀπισθεν τῶν ψευδοθεῶν χωρὶς νὰ λαμβάνητε ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναμένουσάν σας φρικτὴν τιμωρίαν τοῦ αἰωνίου καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ; Μάθετε, ὅτι ἐὰν ἐν ἐπιστρέψῃτε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅλοι παραδοθήσεσθε τῷ αἰωνίῳ πυρὶ μετὰ τῶν δαιμόνων οὓς ὑπηρετεῖτε. Αὐτοὶ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα ἐμάνησαν κατ' αὐτοῦ, ὥστε ἀπεφάνισαν καὶ τὸν συνέλαβον ἀφ' οὗ προηγουμένως τὸν κατήγγειλαν εἰς τὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου. Ὁργισθεὶς ὁ δυσεβὴς Χοσρόης, ἐκστρατεύει κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὴν ὁποίαν ἐξ ἐφόδου κυριεύσας παρέδωκεν εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον, ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέστρεψε σφάζων ὡς ἀρνία ἀνηλεῶς· τοὺς δὲ αἰχμαλωτισθέντας ὑπὲρ τὰς ἐννεήκοντα χιλιάδας ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, τὰ δὲ πολύτιμα σκεύη καὶ τὸ Τίμιον Εὐλὸν τοῦ Σταυροῦ ἔφερεν εἰς Περσίαν ὁμοῦ δὲ καὶ τὸν ἅγιον Ἀναστάσιον προσπαθῶν διὰ κολακειῶν νὰ πείσῃ αὐτὸν ἵσως ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πίστιν του, ἀλλ' αὐτὸς ἐφώναξε καὶ ὡμολόγη· Χριστὸν ἐσταυρωμένον καὶ πάλιν Θεὸν ἀναστάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀναστάσιος ἐπέμενεν εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ὁ ἄρχων τοῦ τόπου ἐδιώρισε διὰ βασιλικῷ διατάγματος νὰ μετακομίσῃ εἰς τὴν ῥάχην του δέκα ὡρμακράν πέτραν καὶ ἀφ' οὗ ἀνδρείως διὰ ὀλίγας στιγμὰς ἐξεπλήρωσε

τὴν διαταγὴν ταύτην, βλέπων δὲ ὁ τύραννος τὸ θάρρος του ἀμέσως ἐξέδωκε νέαν διαταγὴν νὰ τοῦ κτεμάσθουν μίαν βαρεῖαν ἄλυσσον εἰς τὸν λαιμὸν του ὡς νὰ ποῖ θηρίον ἀγριον καὶ ἀτίθασον, τῷ ἔρριψαν δὲ καὶ πρὸς τὸν πόδα συνδέσαντες αὐτὸν ὁμοῦ μετὰ τὸν πόδα εἰς κακούργου καὶ πορευθέντες ὅλοι σχεδὸν οἱ Πέρσαι συγγενεὶς καὶ φίλοι ἐπρόφερον κατ' αὐτοῦ πολλὰς ὕβρεις καὶ ἀτιμίας σχίζοντες καὶ τὰ λιτὰ μὲν ἄλλα μισχοδόλα φορέματά του καὶ λέγοντες, ὅτι τοὺς προσέβαλε διότι ἔγεινε χριστιανὸς ἀρνηθεὶς τὴν πάτριον θρησκείαν καὶ ἀσπασθεὶς τὸν χριστιανισμὸν ἐνῶ εἶχε μεγάλας τιμὰς, καθὼς υἱὸς μάντεως περιφήμου, ἐὰν σὺ τῷ ἔλεγαν ἐγνώριζες τὸν κόσμον, ποτὲ βεβαίως δὲν ἤθελες προσκολληθῇ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐτόλμησας καὶ ἔκαμες εἰς τὴν πίστιν μας Μαγουδά; Αὐτὸς ἀπαντᾷ, δὲν ὀνομάζομαι Μαγουδά· πλεον, ἀλλὰ Ἀναστάσιος ὁρθόδοξος χριστιανὸς, βαπτιζόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτοὶ δὲ ἔλεγον, παρῆλθεν ὁ κόσμος!! ἡ βεβαίως εἶναι τρελλός!! νὰ ὑποστῇ τόσας βασάνους καὶ τόσα μαρτύρια, καὶ αὐτὸς νὰ ὡμολογῇ Χριστὸν διὰ Θεόν, τοῦτο ἔλεγον εἶναι ἀκατανόμαστος τρελλὰ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Περσῶν διώρισε στρατιώτας νὰ δείρουν αὐτὸν ἀνηλεῶς συχνότατα καὶ ἀσπλάγχχνως μετὰ ῥαβδούς, καὶ πάλιν νὰ δέσουν μετὰ ξύλα τοὺς πόδας εἰς τὸν τὸν μηρόν του σφικτὰ μετὰ τὴν μεγαλητέραν δύναμιν διὰ νὰ τρίξουν τὰ κόκαλά του, καὶ ἂν μετὰ αὐτὰ δὲν μετανόησῃ τότε βέβαια λέγουν θὰ ᾔναι καὶ τρελλός. Αὐτὸς ὅμως γενναίως ὑπέμεινε ταῦτα δοξάζων μεγάλην τῇ φωνῇ καὶ ὡμολογῶν τὸν Θεόν, ἔπειτα ἐφώναξεν πρὸς τοὺς πεπλανημένους καὶ ἀπίστους, «Μὴ πλανᾶσθε ὡς ἄνθρωποι, διότι ἓνας Θεὸς μόνος εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, οἱ δὲ Θεοὶ τοὺς ὁποίους σεῖς προσκυνεῖτε εἶναι δαιμόνια· ὡδηγήθησαν δὲ καὶ εἰς τὴν παρησίαν τοῦ ἁγίου τὴν αὐτὴν ἡμέραν. 22 Ἰανουαρίου ὅτε ἀπεφασίσθη καὶ ὁ ἅγιος νὰ μαρτυρήσῃ καὶ ἀποθάνωσι μετὰ ξίφος καὶ οἱ μάρτυρες Μανουὴλ, Γεώρ-

γιος, Πέτρος, Λέων, Γαβριήλ, Σινέσιος, Ἰωάννης, Πέτρος, Λέων β'. καὶ ἕτεροι 337 ἄλλους μὲν διὰ λιθασμοῦ, ἄλλους ἔσφαζον εἰς τὴν γαστέρα, ἄλλους μὲ ξύλα καὶ ἄλλους κόπτοντάς τοὺς εἰς δύο, καὶ ἄλλους κόπτοντάς τοὺς τὰς χεῖρας καὶ πόδας, ἔπειτα δὲ τοὺς ἀπεκεφάλιζον ἐνώπιον τοῦ ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου, τέλος ἔφερον εἰς τὸ μέσον καὶ τὸν Ἅγιον πλήρη δακρύων καὶ παρακλήσεων εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰς ψυχὰς τῶν θανατωθέντων ματύρων, οἵτινες καὶ αὐτοὶ δὲν ἐπροσκύνησαν τὰ εἰδῶλα τοῦ βασιλέως των, ἀλλ' ἐπίστευσαν καὶ ἐβαπτίσθησαν κηρύττοντες τὴν ἀληθινὴν πίστην τῆς ὀρθοδοξίας, τότε ἐκρέμασαν τὸν ἅγιον ἀπὸ τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ εἰς τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ ἔδεσαν μίαν μεγάλην πέτραν καὶ ἀφοῦ ὑπέφερεν ἀγωγγιύστως ὅλα ταῦτα τὰ μαρτύρια νεοφανῇ εἰς τὸν κόσμον τότε, καὶ ἀπίστευτα τώρα καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκόμη κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέπνεε τοῦ ἔκοψαν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ἐπρόσφεραν τοῦ βασιλέως ~~καὶ~~ διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν.

Τοιοῦτοτρόπως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως καὶ μαρτυρικῶς ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος, εὐθὺς ὅμως ἅπαντες εἶδον μετὰ τὸν τοῦ ἀγίου θάνατον καὶ ἀναχωρῇ ἡ ἀγία του ψυχὴ ἀπὸ τὸ ἅγιόν του σῶμα καὶ ἀπὸ τὴν Περσίαν τὴν πατρίδα του ὡς φωτεινότετον ἄστρον ἀνέβαινεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἄς δοξάσωμεν λοιπὸν τὸν ἱερὸν τοῦτον τῆς πίστεως ἀδάμαντα, τὸν καλλωπίσαντα τὸν πνευματικὸν τῆς πίστεως στέφανον τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον. Ἄς προσέλθωμεν ὅλοι πρὸς αὐτὸν γονυκλιτῶς καὶ ζητήσωμεν τὴν ἀκαταμάχητον αὐτοῦ πρεσβείαν ὅπως τύχωμεν ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Δεῦτε λοιπὸν πάντες ἐν μιᾷ φωνῇ εἰπώμεν πρὸς αὐτόν. Χαίροις σοφέ Ἀναστάσιε, τῆς οἰκουμένης καύχημα καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀγλάϊσμα. Χαίροις, τῶν ἀπίστων καθαιρέτα καὶ τῶν πιστῶν θιασώτα. Χαίροις τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα καὶ τῆς πίστεως τὸ ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Ἄλλ' ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ὡς φίλος καὶ μάρτυς αὐτοῦ, αἶτησε πρεσβείαις ταῖς σαῖς δοθεῖσαι τῇ οἰκουμένῃ ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ἀμήν.